AUGUSTINUS. PS. CLEMENS I. PAPA. HENRICUS DE HASSIA. THOMAS HALENSIS. AUGUSTINUS. PROSPER AQUITANUS. MARTINUS DE LEIBITZ. LEGENDAE SANCTORUM

Melk (?), 1461-1469 Seite 158v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40036
Copyright: Melk, Benediktinerstift

quod dicit pelagiam igtrãcã et
difficultatẽ sine quib⁹ nullⁿ hõ⁹
nasc² ꝑ mordia non suppliciã ẽ
natuie. vmcent² tamẽ maichei
qui volunt duas bom saluari et
mali eterna esse natas. aut
nunquid ideo fides in dubiũ vo
canda est uel deserenda ẽ. quam
contra ipos pelagianos catholi
ca defendit ecclã. que asserit ẽ
originale pcãm. aut⁹ reatus gna
tione contractus regniatione sol
uend⁹ est? Quod si et isti nbãt
fatent² ut simul in hac causa pe
lagianor destruam⁹ errorẽ. aut
putant esse dubitandũ q̃ etiam
ꝑuulos deus q̃bus dat sua graz
per baptismatis sacramẽtũ eru
at de pãte tenebraꝝ et tãsferat
in regnũ filij claritatis sue? In
eo g⁹ q̃ alius eam dat alius ñ dat.
tut domino nolunt cantare misam
et iudicũ? Cur aut illis pocus
q̃ illis det². quis cognut sensum
domini. quis inscrutabilia sa
turij valeat. quis mestigabilia
uestigare? Confiat² itaq̃ gra
dei non sedm meitu accipiendũ
turj. sed sedm placitũ uoluntatis
eius in laude et glam ipius gre
eius. ut qui glat² nullomod
in seipo sed in dno glet². qui oib⁹
dat quib⁹ iuste quoma misericors
est. quod si no det iusto ẽ. et n
dat quib⁹ no iuste. ut notus fa
cat diuicias gle sue in vasa mi
sericordie Dando eni q̃bus da
q̃d no ment². pfecto ꝓtuta et ꝑ

hoc vera ma gram esse volunt
Non omnibus dando quod omes
ment² ondit se bonũ in benefi
cio. ceterorꝝ illorꝝ quos gtis sal
uat iustũ in supplicio illorꝝ ce
terorꝝ quos pro meitis dãpnat
et bonũ in omnibus. qui iustũ
bonũ ẽ ei debitũ reddit². et iu
stus in omnibus. qm iustũ ẽ eũ
debitũ sine cauusq̃ fraude donat²
Defendit² aut sine meitis dei
gratia id est uera gra. etia si ꝑ
uuli baptizati sicut pelagiani
senauit non erunt² de pãte
tenebraꝝ. q̃ nulli pcõ sicut
putant pelagiani tenent² obno
xij. sed tũ in regnũ dei trans
ferunt² Etiam sic em sine ullis
bonis meitis dat² eis regnũ q̃
bus dat². et sine vllis mal' me
ritis non dat² eis q̃bus no dat²
Quod adiuisus eosdem pelagia
nos dicẽ solem⁹. qm nobis obi
cit q̃ fato tribuam⁹ dei gram
dicendo eam non sedm mita mra
turij ꝑi em pocus dei gratiam
fato in parvulis tribuit qui
dicit. fatum est ubi meitu no
est Nulla quippe meita etia
sedm ipos pelagianos possit
in parvulis inuenirj cur alij
eorꝝ mittant² in regnũ alij ꝓ
alienent² a regno Sicut aut
nuc ut ondem gram dei non
sedm meitu mra turij. secundũ
utrũq̃ sensũ hoc defendẽ ma
lui. et sedm nostrũ scilicet q̃
obstrictos originali peccato